

Vietor ju zvieral stále pevnejšie. Elsa netušila, čo má robiť. Nakoniec inštinktívne rozpála ruky a nechala voľný priebeh svojej čarovnej moci. Ľad a sneh vytvárali okolo nej krásne ľadové sochy. Každá z nich predstavovala okamih zo života uložený v kráľovnej mysli.

„Voda má pamäť,“ zopakoval Olaf vysvetľujúc, ako ľad dokázal odhaliť minulosť.

Jedna zo sôch okamžite pritiahla Anninu pozornosť. Zobrazovala dievčinu, ktorá v náručí držala mladého princa Agnarra.